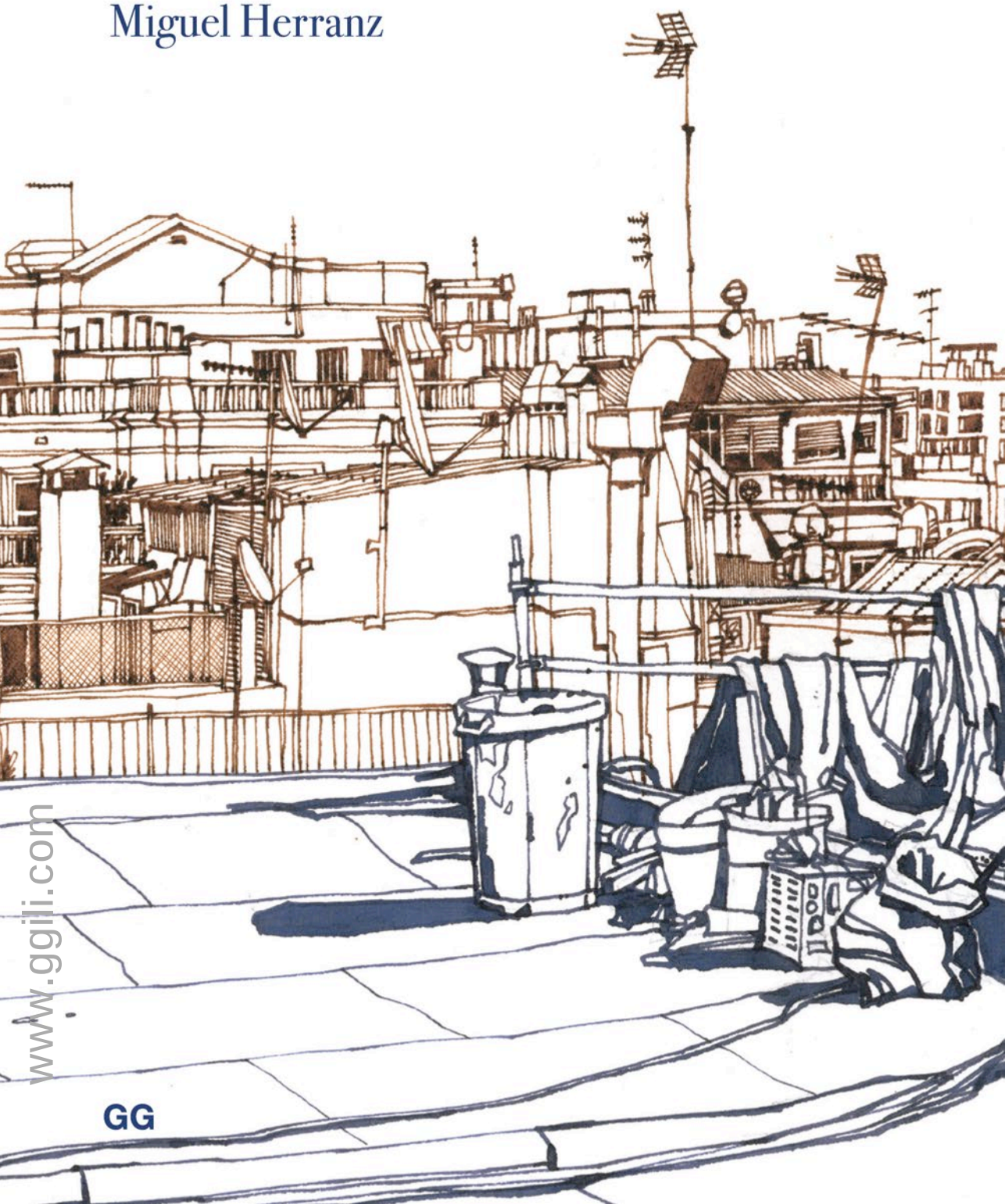
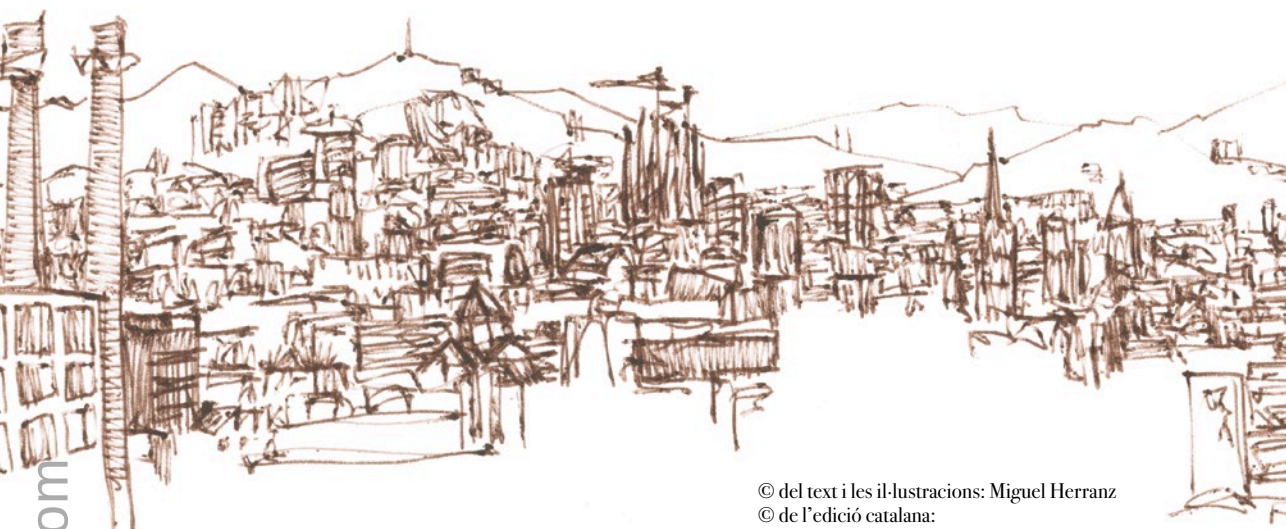

Terrats de Barcelona

Miguel Herranz

© del text i les il·lustracions: Miguel Herranz

© de l'edició catalana:

Editorial Gustavo Gili, SL, Barcelona, 2016

© de la traducció: Carlos Mayor

Printed in Spain

ISBN: 978-84-252-3016-5

Dipòsit legal: B. 16.309-2016

Impressió: agpograf impressors, Barcelona

Editorial Gustavo Gili, SL

Via Laietana 47, 2n, 08003 Barcelona, Espanya.

Tel. (+34) 93 322 81 61

Valle de Bravo 21, 53050 Naucalpan, Mèxic.

Tel. (+52) 55 55 60 60 11

Títol original: *Tejados de Barcelona*

Publicat originalment per: Editorial Gustavo Gili, 2016

Traducció de Carlos Mayor

Disseny de la coberta: Toni Cabré/Editorial Gustavo Gili, SL

Tota forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, només pot ser realitzada amb l'autorització dels seus titulars, salvant l'excepció prevista per la llei. Si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra dirigiu-vos a CEDRO (Centre Espanyol de Drets Reprogràfics, www.cedro.org). L'Editorial no es pronuncia, ni expressament ni implícitament, respecte a l'exactitud de la informació que conté aquest llibre. Per aquesta raó, no pot assumir cap mena de responsabilitat en cas d'error o omisió.

Terrats de Barcelona

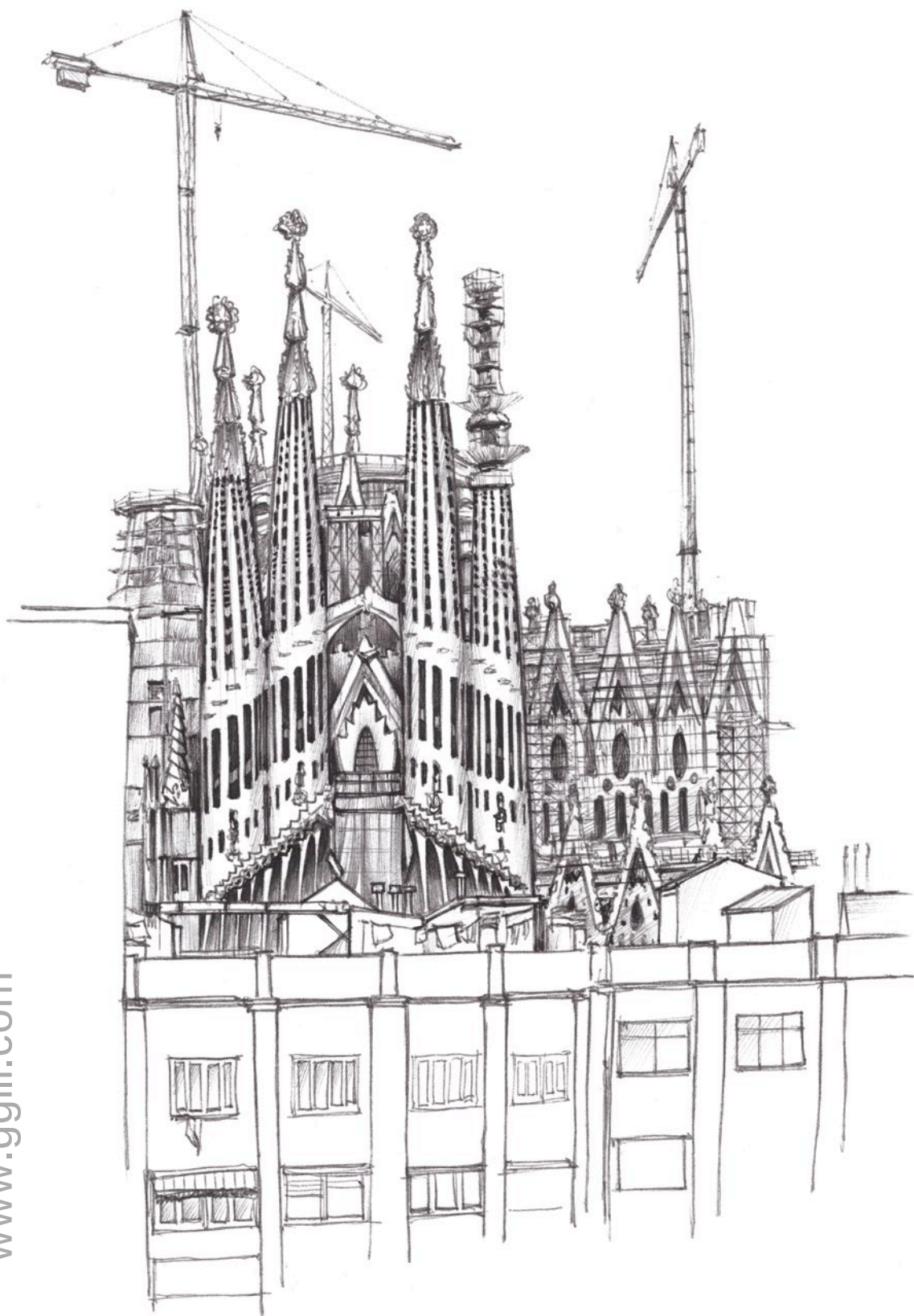
Miguel Herranz

Traducció de Carlos Mayor

www.ggili.com

GG®

Sempre m'ha atret dibuixar des de les teulades, però mai no ho he fet de manera sistemàtica. En això hi ha alguna cosa malenconiosa i crepuscular, si més no perquè el sol es pon més tard vist des d'un terrat. Les teulades són com aquells secundaris més lletjos però millors actors que no pas el protagonista, antiherois simpàtics que ballen més malament i no lliguen, però que en saben.

Les teulades no tenen frisos ni cariàtides, sinó cables, antenes i xemeneies. No tenen murs i des d'elles es veu el mar. No mires els gegants des de baix, estàs enfilat sobre les seves espatlles.

No fa gaire anys que visc a Barcelona, però tinc la sensació que, gràcies a aquest llibre, l'he arribat a conèixer més bé que no pas cap de les ciutats on havia viscut abans.

Això és el primer que veig cada dia
quan em llevo, descorro les cortines
i pujo la persiana.

Algú diu: «Vaig llogar un cotxe amb xofer per anar a El Bulli i poder beure el que em vingués de gust». Jo continuo dibuixant el logo dels iogurts.

Des de dalt, Barcelona és com una altra ciutat, hi ha una altra llum, altres colors, altres ritmes, altres sons, una altra gent...

